

عنوان مقاله:

آتریوم در معماری پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مهشید ضیائیون - آتریوم در معماری پایدار، دانشجو، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

آتریوم (Atrium) اصطلاحی است که به حیاط داخلی یا مرکزی در معماری بومی روم باستان و نیز گونه ای از فضا و حیاط ورودی در کلیساهای دوره صدر مسیحیت اطلاق می شد. امروزه، آتریوم به معنای یک فضای خالی و محصور می باشد که به صورت عمودی به ارتفاع چند طبقه ایجاد می شود. آتریوم به علت ایجاد ارتباط بین فضای بیرون و درون اثرات مثبت روانی و عاطفی مردم ایجاد می کند و با راه دادن نور طبیعی به فضای داخل، فضاهای طبقاتی بزرگتر و کارآمدتری را به نسبت ساختمانهای معمول ایجاد کرده و محیط کار بسیار مطلوبی را فراهم می کند. با توجه به اهداف معماری پایدار نه تنها آتریوم می تواند چنان طراحی شود که اتلاف انرژی پائینی داشته باشد بلکه نقش جدیدی را هم در جهت کاهش مصرف انرژی به شکل سرمایش و گرمایش طبیعی، عملکرد غیر فعال خورشیدی ایفا کرده و با توجه به ویژگی واسطه حرارتی بودن آن امکان افزایش سطوح بازشوهای داخلی را برای دریافت نور طبیعی بیشتر میسازد. هدف از این پژوهش، شناختی اجمالی از آتریوم و بازشناسی مفاهیم معماری پایدار در آن و چگونگی استفاده و تاثیر آن در دستیابی به اهداف معماری پایدار می باشد.

کلمات کلیدی:

آتریوم، معماری پایدار، حیاط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/148091>

